

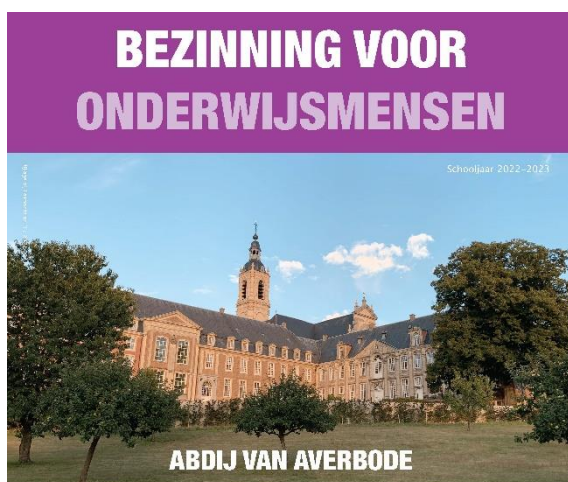
BEZINNING VOOR ONDERWIJSMENSEN IN DE ABDIJ VAN AVERBODE

TERUGBLIK - FOTOVERSLAG - GETUIGENIS VAN DEELNEMERS
2022-11-25/26

Worstelend bezielend geloof: een zoektocht

25 en 26 november 2022

met Eva Vromman

Eva Vromman is godsdienstleerkracht in Roeselare en is al vele jaren verantwoordelijk voor de pastoraal bij haar op school. In 2020 verscheen van haar hand het boek *Passie en twijfel: Het geloof van een godsdienstleerkracht*, een boek over bezielend zijn en worstelen.

Haar bezinning kondigde ze als volgt aan.

In kerkelijke kringen ervaar ik regelmatig te veel zekerheid en te weinig ruimte voor twijfel. Zo dreigt de indruk te ontstaan van een zelfgenoegzaam instituut dat in het eigen grote gelijk staat en geen uitnodigende plaats lijkt te bieden aan hedendaagse zin- en meerwaardezoekers van allerlei slag. In mijn uiteenzetting zal ik het hebben over waarom twijfel belangrijk is voor de kerk en het geloof. We zullen, geïnspireerd door het werk van de Tsjechische theoloog, filosoof en psycholoog Tomas Halik, samen worstelen met God, (on)geloof en atheïsme, maar zullen eveneens ontdekken hoe de figuur van Jezus ons kan bezielen om deze worsteling steeds opnieuw aan te gaan en gepassioneerd te blijven over God als bron om bezielend in het leven en voor de klas te staan.

Wie de denkwereld van Eva Vromman wil leren kennen, neemt best haar boek ter hand: *Passie en twijfel. Het geloof van een godsdienstleerkracht* (Halewijn, Antwerpen, 2020).

Dit boek van godsdienstleerkracht Eva Vromman, leest als een recept. Ze mengt een goede schep passie met een stevige dosis twijfel. Het resultaat smaakt naar meer. Soms frons je even je wenkbrauwen: mag een gelovige zoveel in vraag stellen? Natuurlijk, zo blijkt. Een authentiek geloof vertaalt zich in de combinatie van worstelen en zich toevertrouwen, in naar de diepte gaan en openstaan om solidair te zijn.

Dat ze een denker en een gedreven zoekster naar authenticiteit is, zoals het boek aankondigt, maakte ze in haar bezinning helemaal waar. In dat boek neemt ze een huis in zijn diverse onderdelen tot leidraad voor haar zoektocht en daaraan verwachtten de deelnemers aan *Bezinning voor onderwijzers* zich dan ook. Maar dat was een misrekening, zo bleek. Want Eva Vromman weet te verrassen, zoveel is zeker, in die mate zelfs dat ze de deelnemers op zeker moment op het spoor zette om God te zien als een verrassing. Als rode draad voor haar bezinning koos ze voor een boom, die ze van wortels tot vruchten analyseerde, onderweg ook de stam, takken, bladeren en bloemen, vruchten onder loep nemend.

Een bezinning met Eva Vromman - een bezinning *tout court* - laat zich eigenlijk niet samenvatten; het gaat om een *beleving*. In het geval van de bezinning met Eva Vromman ging het waarlijk om een *beleving*. Dat klinkt als een avonturenboek uit onze jeugdijaren: een verhaal met een dynamiek, waarin heel wat gebeurt, waarin we worden meegesleept, waarin we ons afvragen: *what's next?* In die betekenis bedoelen we het hier ook. Zo was het ook. Voorwaarde is dat je je binnenkant er ontvankelijk voor openstelt.

We ontmoeten Eva's inspiratiebronnen, onder andere veel Tomas Halik, Dirk De Wachter, Huub Oosterhuis, Mary Karen Read, Hannah Arendt in haar analyse van Adolf Eichmann, Roman Kznicar over de oproep tot het ontwikkelen van een eikelbrein (d.i. langetermijndenken), Stef Bos met zijn lied van Mozes, onbereikbaar dichtbij; natuurlijk ook veel Jezus, alles doorspekt met het dagelijks leven met man en kinderen, leerlingen en collega's. Van bij de eerste zin die Eva Vromman over de lippen komt en in alles daarna voel je dat ze in het onderwijs gepokt en gemazeld is. Die inbedding in het onderwijs voel je behalve in woorden ook in de verbazingwekkende variatie in 'werkvormen' die de aandacht helpt gaande houden, die je *bij de les* houdt: *platte chance* ervaren door aan een willekeurige deelnemer een cadeautje te geven, *de streep* spelen als kennismaking, gewoon luisteren, naar Eva's getuigenis maar ook naar muziek, film kijken, speeddaten, memory en kwartet met Jezus spelen, het beeld bij je laten binnenkomen aan de hand van foto's

Impressie van een bezinning volgens de delen van een boom

Wortels	Passie
Stam	Twijfel
Takken	Jezus
Bladeren en bloemen	tweede adem en hoop
Vruchten	Ik wil dat jij bent
Bos	christen zijn en geloven in de 21 ^{ste} eeuw

Impressie van een bezinning in quotes, enkele maar

Geloven is een keuze, een manier van leven; er zijn argumenten om te geloven, er zijn ook argumenten om het niet te doen.

Al jarenlang heb ik erover gesproken en geschreven dat het geloof, om een levend geloof te blijven, de twijfel nodig heeft als zijn metgezel die hem voortdurend corrigeert. Zo heeft op haar beurt de twijfel het geloof weer nodig om niet in het moeras van een verbitterde absolute scepsis te komen. (Tomas Halik)

Gelovigen en ongelovigen hebben meer gemeen dan ze denken in hun zoektocht naar zingeving, die iedereen verbindt.

In een perspectiefwissel ervaar je het belang van in de schoenen van een ander te gaan staan, niet vooraf te oordelen.

Je verbouwt je huis wel eens, maar de fundamenten verander je niet.

Vergeving verandert niets aan het verleden maar het maakt toekomst mogelijk. Mary Karen Read

Hoop is ergens voor werken omdat het goed is, niet alleen omdat het kans van slagen heeft. Hoop is niet hetzelfde als optimisme of de overtuiging dat iets goed zal aflopen. Het is wel de zekerheid dat iets zinvol is wat ook de afloop zij of het resultaat. (Vaclav Havel)

Kathedraaldenken: als we bouwen, laten we dan bedenken dat we voor de eeuwigheid bouwen. Laat het niet zijn voor het huidige genot, noch voor het huidige gebruik alleen; laat het een zodanig werk zijn dat onze nakomelingen ons er dankbaar voor zullen zijn. (John Ruskin)

God gebeurt.

Onze nadruk moet vooral komen te liggen op de *kunst van het begeleiden van “zoekers” in dialoog en wederzijds respect*, in het delen van spirituele beleving en in het van elkaar leren. (Tomas Halik)

Impressie van een bezinning in enkele foto's

Impressie van een bezinning zoals twee deelnemers het formuleerden

Het beloofde land bestaat!
Het ligt aan de overkant.
Onbereikbaar dichtbij.
Dat is niet erg.
Het doel is transcendent
en Gaudi heeft zijn Sagrada
ook nooit afgewerkt gezien.
Dirk

Beste Eva

We hebben *platte chance* om jou en jouw boom te ontmoeten.

We hebben mogen kennismaken met jouw voedende wortels.

Je trok ons over de streep om te kwartetten

en memory te spelen met Jezus,

te speeddaten over onder andere kwetsbaarheid

en onze eikelbreinen te activeren.

We werden geïnspireerd door ontmoetende twijgjes en takken

bloemen vol hoop

en vruchten die ons kracht geven.

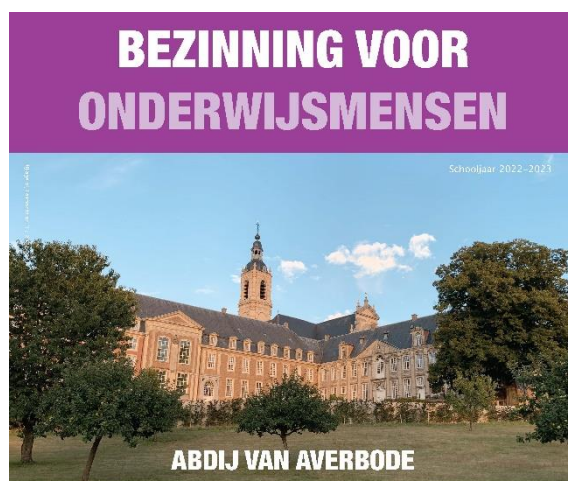
Waaw.

Dankjewel voor alle zuurstof,

alle passie en twijfel.

Begga

Impressie van een totaalbeleving

Meer dan eens hoor je het zeggen van deelnemers: dat de aantrekkingskracht van een spreker / bezinningsbegeleider of het aangekondigde thema van de bezinning over de streep trok om in te schrijven voor een *bezinning voor onderwijsmensen* en de tocht naar de Abdy van Averbode te maken. Een *midweekend* in een abdij, het komt onderwijsmensen wel eens voor als een hoge drempel. Wie echter de moeite deed om die drempel te overschrijden, kwam meestal niet van een kale reis terug. Velen onder hen kunnen we er nadien opnieuw en vaker ontmoeten. Een spreker-begeleider of een onderwerp-inhoud zijn vaak aanleiding om de stap te zetten, de beleving van het hartverwarmende totaalgebeuren is de *trigger* om die te herhalen. Het weze gezegd: het onderwijsleven is niet van de poes; het is ongelooflijk boeiend maar ook o zo veeleisend. Naast een regelmatige vakantie om te bekomen is ook een mentale stop een welgekomen en nodige onderbreking die je de nodige ruimte geeft om bij jezelf te komen en te herbronnen, in rust en stilte, in ongedwongen gesprek met onderwijscollega's bij een koffietje of wat stevigere, en in persoonlijke reflectie over waar je het uiteindelijk allemaal voor doet. Om vervolgens weer verder te gaan.

Hier is het *Bezinning voor onderwijsmensen in de Abdy van Averbode* om te doen: inzet in het onderwijs verbinden met reflectie en bezinning, geen *fast food* (concrete to do's) maar wel een *fond* (duurzame voedingsstoffen) ontvangen, ruimte vinden om rustig na te denken over je inzet in het onderwijs aan de hand van een wisselend inhoudelijk aanbod, ruimte vinden om stil te worden, ruimte krijgen voor ontmoeting en gesprek met onderwijscollega's die daar ook naar zoeken. Voldoende tijd (minstens 24 uren, van vrijdagavond tot zaterdagavond) en een geschikte ruimte (het kader van een abdij dat een toegevoegde adem geeft) zijn basisbestanddelen van het recept. De mogelijkheid tot bidden, vieren en mee beleven van het ritme van de abdijsamenleving krijg je er bovenop.

Hier is het *Bezinning voor onderwijsmensen in de Abdy van Averbode* om te doen: inzet in het onderwijs verbinden met reflectie en bezinning, geen *fast food* (concrete to do's) maar wel een *fond* (duurzame voedingsstoffen) ontvangen, ruimte vinden om rustig na te denken over je inzet in het onderwijs aan de hand van een wisselend inhoudelijk aanbod, ruimte vinden om stil te worden, ruimte krijgen voor ontmoeting en gesprek met onderwijscollega's die daar ook naar zoeken. Voldoende tijd (minstens 24 uren, van vrijdagavond tot zaterdagavond) en een geschikte ruimte (het kader van een abdij dat een toegevoegde adem geeft) zijn basisbestanddelen van het recept. De mogelijkheid tot bidden, vieren en mee beleven van het ritme van de abdijsamenleving krijg je er bovenop.

